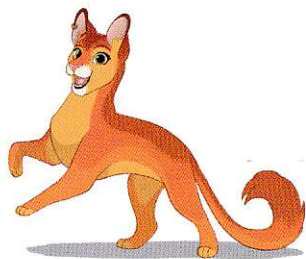

LBRIS

We know
books

Coordonatoare Corint Junior:
ROXANA DRAGNE

Redactare: Mirella Acsente, Andreea Florescu
Tehnoredactare: Chirachița Dogaru

CHATS & SORCIÈRES
MAGIE, GAFFES ET COMPAGNIE
written by Catherine Kalengula and illustrated by Faltazius
Copyright © Fleurus Éditions 2021
All rights reserved.

Toate drepturile asupra acestei ediții în limba română aparțin CORINT JUNIOR,
un imprint al CORINT BOOKS, str. Mihai Eminescu nr. 54A, București.
www.edituracorint.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
KALENGULA, CATHERINE

Pisici și vrăjitoare : boacâne, magii și alte minunății /
Catherine Kalengula, Faltazius ; trad. din lb. franceză de Ilinca Gângă. - București :
Corint Junior, 2026
ISBN 978-973-128-996-0

I. Faltazius
II. Gângă, Ilinca (trad.)

821.133.1

CATHERINE KALENGULA
& FALTAZIUS

Pisici și Vrăjitoare

Boacâne, magii și alte minunății

Traducere din limba franceză
de Ilinca Gângă

corint junior

Capitolul 1

Bun-venit la școala din Avalon!

Ies repezitor din mașină. Îmi iau iute ghiozdanul și mă duc la mama, care mă așteaptă în fața Zidului Încețoșat. Alerg așa de tare, că pălăria mea cu vârf ascuțit mai-mai să-și ia zborul. Nu e vina mea: nu accept să întârziu la școala din Avalon!

— Ai permisul de acces, scumpa mea? îmi spune mama.

Ce întrebare! Am verificat de o mie de ori dacă am cartonașul în buzunar. Pentru nimic în lume n-o să ratez prima zi de școală! Pentru nimic!

Și totuși, mor de frică. O să reușesc oare să țin pasul? O să-mi fac prieteni? Cum rămâne

cu familia mea? O să-mi fie tare dor de ei! E totuși prima dată când o să stau la cămin.

Tatei i-ar fi plăcut mult să mă însoțească în după-amiaza asta, dar nu putea pleca de la refugiul pentru dragoni abandonati, unde lucrează...

— Hai, cu curaj! mă îndeamnă mama, arătând spre ceața deasă.

— E timpul să pleci, îmi șoptește emoționată mama. Sunt așa de mândră de tine, scumpa mea!

— Oh, asta nu-i nimic! glumesc eu. Stai să vezi ce-o să știu să fac în șase luni!

O strâng în brațe cu putere. O fată brunetă tocmai a ajuns și se uită la mine. Probabil că mă crede un bebeluș, dar nu-mi pasă.

— Pa, mamă! spun în timp ce mă îndepărtez.

Când traversez culoarul, e ca și cum aș trece printr-un perete de bumbac, răcoros și umed. În clipa următoare, strâng pleoapele, orbită de razele soarelui. Un castel imens se înalță mândru la capătul unei alei străjuite de copaci înverziți. Gata, am ajuns! Eu, Rose Perrie, o să fiu la școala de magie!

— Nu se poate, cineva să mă ciupească, visez! strigă bruneta care a venit în urma mea. E *prea*, prea frumos! Apropo, eu sunt Nina Cheng. Nina, pentru apropiați. Încântată de cunoștință!

Și a și zbughit-o ca să se cațare într-un copac! Ce viteză!

— De aici se vede mult mai bine! strigă ea.
Vii?

— Aăă, scuze, nu sunt vreo mare sportivă...

Și mi-e și foarte frică să nu ratez strigarea. Mama mi-a explicat cum o să se desfășoare: directoarea școlii o să formeze perechi de câte doi, asociindu-i fiecărui elev o Pisică-Vrăjitoare. Dar aici nu e vorba de o felină oarecare! Pisicile astea sunt experte în magie și trebuie să ne îndrume. Ca niște mentori.

Abia aștept să-mi întâlnesc viitorul coechipier. Sper să ne înțelegem bine. Poate chiar o să devenim prieteni. Până la sfârșitul anului școlar o să mai trebuiască să-mi descopăr și Darul. Se zice că fiecare elev are un talent magic înnăscut. Câteodată e un talent bine ascuns... așa de bine ascuns, că mă întreb dacă eu chiar am vreunul!

Ca să fii acceptat la școala asta, trebuie ca unul dintre strămoșii tăi să fi fost înzestrat cu o putere magică. Străbunicul meu Alex era Grădinar – putea să facă să crească orice plantă doar cu puterea minții. Odată, am încercat să mă uit la o sămânță de gardenie,

concentrându-mă din toate puterile. Nu s-a întâmplat nimic. În afară de faptul că am adormit după o oră.

Brusc, un clopoțel sună în depărtare.

— Hai, Nina! Începe strigarea!

— Cine ajunge ultima e un ceaun vechi și ruginit! mă provoacă ea.

Coboară iute și o las s-o ia înainte. Oricum, n-am nicio șansă s-o prind din urmă.

O tânără – cu siguranță directoarea – ne așteaptă la intrare. Școala e impresionantă și de departe. Dar de aproape, e și mai și! Casc ochii la poarta gigantică, întrebându-mă pentru ce fel de profesori o fi fost construită...

Vocea femeii mă face să tresar. E incredibil de puternică! Ceva îmi spune că e o vrajă la mijloc...

— Bună ziua tuturor și bun-venit la școala din Avalon! ne întâmpină ea, desfășurând un papyrus nesfârșit. Sunt Alice Redingotă, noua directoare! Și pentru mine e prima zi de școală, hi, hi, hi! Bun, gata cu gluma! O să vă citesc regulamentul. Ciuliți bine urechile și, mai important de atât, să n-aud nici păs!

În timp ce înșiruie lista lungă, foarte lungă de reguli, cineva îmi dă un cot. E Nina.

— Vai de mine, plictisitor mai e! Abia aștept să-mi cunosc perechea și să-mi văd camera. Și tu? Ce zici, crezi că Pisica noastră Vrăjitoare o să fie drăguță? La ce te-ai înscris? Eu am ales...

— Șșt! îi șoptesc. Vorbim pe urmă, bine?

În clipa asta, o aversă se pornește deasupra noastră – doar deasupra noastră. Mă uit în sus, șocată. Un norișor negru, mare cât o pernă, plutește pe deasupra capetelor noastre. Se evaporă într-o clipită.

— Voi, vorbărețelor, tăceți din gură! ne ceartă doamna Redingotă, punându-și la loc bagheta. Să veniți la mine după strigare!

Se stârnesc hohote de râs, dar se domolesc îndată. Mi-e un pic ciudă pe Nina. Din cauza ei, am fost luate la ochi... și mai sunt și learcă! Ninei îi pare rău și îmi spune pe mutește „Scuze!”. În timpul ăsta, o fată se uită la noi cu un aer arogant.

— Bine, încep strigarea, continuă directoarea. Crissy Méricourt?

Fata îmi aruncă o ultimă privire plină de dispreț și i se alătură doamnei Redingotă. O pisică albă elegantă, cu un mers țațoș, se ivește pe trepte.

— Tu o să fii în echipă cu Prețioasa, o informează directoarea pe Crissy Méricourt, apoi se întoarce spre ceilalți elevi. Ah, era să uit! O să dormiți câte trei în cameră, așa că vă invit de pe acum să formați grupuri de câte trei. Nu uitați, bineînțeles, să vă sfătuiți cu pisicile voastre. Au și ele un cuvânt de spus.

Toată un zâmbet, Nina își strecoară brațul pe sub al meu. Pricep mesajul: „Stăm împreună.” Când mă gândesc că mă temeam că n-o să-mi fac prieteni! Deja nu-mi mai e ciudă pe ea pentru faza cu norul.

Numele se înșiruie, perechile de câte doi se formează.

— Merlina din Insulă! strigă directoarea.

Șoapte înăbușite străbat mulțimea. Unii – printre care și Crissy Méricourt – întorc privirea spre fata care înaintează cu pas hotărât. Ce curaj! Dacă lumea s-ar uita la mine așa, n-aș ști unde să mă ascund!